

lovforslaget betyder, at forældrene kan få lige netop den skole, som passer til deres behov, for der er jo ikke nogen kapacitetskrav i lovforslaget. Der står intet i bemærkningerne om, at forældrene oplever det som et problem i dag, men lovforslaget er pakket ind i så megen frit valgretorik, at man skulle tro, at forældrene fik en reel rettighed. Men det er jo ikke tilfældet. Det vil jo stadig væk være sådan, at hvis ikke der er kapacitet, så er der ikke kapacitet, og sådan er det, fordi kommunerne selvfølgelig trods alt dog har retten til at dimensionere deres skolevæsen, bestemme antallet af klasser, bestemme klassekvotienten, fastholde et antal klasser til tilflyttere til kommunen, og derfor vil det være marginalt, hvad der måtte være af realitet i det. Det er i hvert fald på kort sigt.

Kl. 19.35

Det, som jo er risikoen på lidt længere sigt, er, at der skabes et forventningspres, og at det derfor bliver sådan, at der skal være ledig kapacitet, at det skal være sådan, at man skal dimensionere efter det. Risikoen ved det er jo selvfølgelig, at skolen bliver dyrere, ikke fordi undervisningen bliver bedre, men fordi man skal have ledige pladser. Det synes vi er ærgerligt, og vi synes, at man på mange andre måder kunne have drøftet med kommunerne, hvorvidt man skulle ændre adgangen til at vælge skole på forskellige måder.

Det er oplyst fra ministeriet, at ca. 9 pct. af en årgang ønsker en anden skole end distriktsskolen, og ca. 1 pct. får afslag, ca. 800 børn, og det er stort set altid begrundet i manglende kapacitet. Dette ændres ikke med det her lovforslag, derfor er det symbolpolitik, og derfor synes vi, det er tomt.

Siden den første førstebehandling af forslaget, for den har vi jo haft, har Det Radikale Venstre overvejet sin tilgang til det, og vi var måske lidt blidere og mindre principielle ved det i første omgang. Vi har tænkt os om. Vi synes ikke, at forslaget her er godt. Det er en indskrænkning af det kommunale selvstyre, det er et skridt i retning af statsstyring, og det bryder vi os ikke om.

På det grundlag kan Det Radikale Venstre ikke støtte lovforslaget.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Fru Pernille Frahm er næste ordfører, værsgo.

Pernille Frahm (SF):

Vi er altså heller ikke særlig glade for det i SF, kan jeg godt sige med det samme. Det, det her forslag er udtryk for, er, at der i en del folkeskoler, en del kommuner er en krise. Forældre tackler den krise ved at stemme med fødderne, og det gør forslaget så lettere.

Så er der en påstand om, at det frie valg giver øget indflydelse på skolen. Det er jeg altså ikke så sikker på er rigtigt, for omvendt betyder det også, at kan man ikke lide lugten i bageriet, så kan man jo bare forføje sig et andet sted hen. Det synes jeg ikke giver vægt bag forældres krav til en forbedring af forholdene på den folkeskole, de nu engang har deres børn på.

I SF har vi ikke noget at udsætte på forældre, som søger det bedste for deres børn. Det er naturligt. Men det, vi efterlyser, er ansvarlighed over for folkeskolen som det samlede punkt, det sted, hvor vi mødes og møder forskellige mennesker. Vi efterlyser ansvarlighed i forhold til de steder, hvor det frie valg altså ikke hjælper, som f.eks. skoler i Brabrand, hvor naboskolerne også er fyldt op. Vi efterlyser ansvarlighed over for den rummelige folkeskole, den, som Danmark har forpligtet sig til, bl.a. ifølge Salamancaerklæringen fra 1994. I stedet giver vi nu folkeskolen en cocktail af kontrol og statsstyring, og hvis man i øvrigt ikke bryder sig om lugten i bageriet, kan man bare smutte. Det synes vi er synd for skolen.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Rune Lund.

Rune Lund (EL):

Det her lovforslag er ikke særlig godt, og det er faktisk også på mange måder ligefrem overflødigt. Regeringen vil nemlig gøre det muligt at vælge folkeskole inden for kommunen og på tværs af kommunegrænserne, selvfølgelig kun hvis der er plads, men denne ret har man i rigtig mange kommuner i forvejen. Det er ganske få børn, som søger om en plads på en anden skole, der afvises, og når det sker, så sker det altovervejende, fordi der ikke er plads, og den tilstand ændrer det her lovforslag altså ikke på.

Det er selvfølgelig nyt at sikre denne ret til at vælge en anden skole end den lokale i lovgivningen, og det er nyt, at denne ret skal gælde ud over kommunegrænsen. Man kan spekulere på, hvorfor regeringen egentlig fremsætter lovforslaget, for som nævnt eksisterer dette frie valg i